

POSICIÓ DEL COMB SOBRE "LES DECLARACIONS DELS METGES A LA PREMSA I ALTRES MITJANS DE COMUNICACIÓ"

En diverses circumstàncies els metges són sol·licitats pels mitjans de comunicació (agències d'informació, premsa, ràdio i televisió) per donar informació sobre la malaltia o el tractament que han rebut persones famoses o de rellevància pública, particularment en el camp de l'esport o de l'espectacle, o a opinar, a títol d'expert, sobre qüestions sanitàries o avenços científics. En altres ocasions són els mateixos metges els que s'adrecen espontàniament als mitjans de comunicació per exposar les seves troballes en algun camp de la recerca biomèdica, la seva expertesa en alguna àrea de l'activitat professional o la seva opinió crítica envers l'organització sanitària o de l'actuació mèdica d'algun company.

En les seves relacions amb els mitjans de comunicació, els metges han de ser extremament rigorosos en el contingut del que manifesten i curosos en la seva forma, per evitar ambigüitats o inexactituds que puguin afavorir involuntàriament errors en la transcripció de les seves declaracions o generar confusió en la interpretació que en faci l'opinió pública, i estan obligats, al mateix temps, a complir el que indiquen les Normes de Deontologia Mèdica. En aquest sentit, el COMB recorda a tots els metges els seus deures en els seus contactes amb els mitjans de comunicació.

1. El metge ha de considerar prioritària en la seva activitat la salvaguarda de la intimitat dels seus malalts. Per aquesta raó s'ha d'abstenir de difondre cap informació sobre l'estat de salut d'un pacient, encara que tingui la consideració de personatge públic, llevat que disposi de l'autorització expressa per fer-ho.
2. En el cas de problemes de salut de persones amb gran impacte popular que hagin arribat al coneixement dels mitjans, el metge responsable de l'assistència, o un superior jeràrquic, pot facilitar una informació mèdica limitada al diagnòstic, pronòstic i temps esperat de recuperació, explicant amb claredat que disposa de l'autorització de la persona afectada per fer-ho, la qual cosa evitarà que algú cregui que s'està violant el deure de confidencialitat.
3. El metge pot facilitar als mitjans informació de les seves activitats professionals, sempre que aquesta informació sigui verídica, mesurada, discreta, prudent i entenedora. Mai no es podrà assegurar explícitament la

qualitat dels serveis oferts, ni garantir-ne els resultats. En les seves intervencions davant els mitjans de comunicació el metge s'ha d'abstenir de fer publicitat encoberta de la seva capacitat professional o de la institució on treballa. Cal que sempre tingui present en les seves intervencions públiques que ha d'actuar com un agent de la promoció i defensa de la salut, conscient de la seva responsabilitat de difondre una informació sanitària de qualitat.

4. En les seves declaracions als mitjans de comunicació el metge ha d'evitar l'ús d'expressions que puguin desacreditar o ofendre un company metge o que puguin suscitar alarmismes o temors infundats o exagerats entre els ciutadans.
5. En els programes de ràdio i televisió en els quals hi participi algun metge, aquest no pot fer de metge assistencial, emetent diagnòstics o proposant tractaments sobre la base de les dades presentades pel presentador o alguna persona que es posi en contacte amb el programa. En aquestes circumstàncies s'ha de limitar a fer consideracions generals i recomanar al qui ho sol·liciti que s'adreci al seu metge.
6. El COMB no pot imposar restriccions als seus membres quan aquests creguin que han de comunicar als mitjans de comunicació fets o situacions que poden comportar un judici negatiu envers el sistema sanitari, o la institució en la qual treballa, però recomana que tractin d'evitar "escàndols" i que abans de fer-ho examinin si les crítiques o reclamacions poden ser fetes des del mateix Col·legi.